

Snakk med en politiker

Nye lovverk og en ny helseplan vil påvirke helsesøstertjenesten – men det er fortsatt mulig å få til justeringer.

Oppfordringen er: Snakk med en politiker.

Mye skjer i forbindelse med samhandlingsreformen. Like før påske lanserte Helse- og omsorgsdepartementet to lovverk og en plan som har betydning også for helsesøstertjenesten, og helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Lovverkene skal endelig behandles i Stortinget, etter planen i vårsesjonen. Det betyr at det fortsatt er mulig å jobbe politisk og strategisk for å få de justeringene av lovteksten som vi mener er viktig – blant annet å beholde bestemmelsene om lovfesting av helsestasjons- og skolehelsetjenesten, og at prinsippet om profesjonsnøytralitet ikke må bli stående.

For at vi skal få til en endring må helsesøstre ta sin rolle som premissleverandør på alvor, og følge oppfordringen fra LaH NSF: «Snakk med en politiker!»

Lovverkene og planen det her er snakk om er:

- St.proposisjon 90 L – Lov om Folkehelsearbeid (Folkehelseloven)
- St.proposisjon 91 L – Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (Helse- og omsorgstjenesteloven)
- St.melding 16 - Nasjonal helse- og omsorgsplan (2011-2015)

Du finner alle tre dokumentene ved å gå inn på www.regjeringen.no/nb/dep/hod

Kort om lovene

Folkehelseloven flytter i større grad ansvaret for folkehelsearbeidet i kommunene over på den kommunale ledelsen. Helsetjenesten skal fortsatt ha en viktig rolle, både som premissleverandør og pådriver, og i form av den kompetansen på helse man besitter. Imidlertid må folkehelsearbeid være et tverrsektorielt ansvar, og skje i et samspill mellom offentlige myndigheter, frivillige organisasjoner og innbyggerne i kommunen.

Helsestasjons- og skolehelsetjenesten, og helsesøstre har et spesielt ansvar for å ivareta folkehelsearbeidet rettet mot barn og ungdom og deres

SI FRA TIL LOVGIVERNE: Vil du påvirke landets lover før de blir endelig vedtatt, må du snakke med politikere som har makt.

Illustrasjon: Colourbox

foreldre, og i å bidra til kommunens oversikt over helsetilstand blant barn og unge. Det betyr at vi må samle informasjon og statistikk, og melde fra om utviklingstendenser i målgruppen for tjenesten vår.

Helse- og omsorgsloven stadfester at helsestasjons- og skolehelsetjenesten fortsatt skal være en lovfestet tjeneste – fordi den er av vesentlig betydning for helsetilbudet for barn og unge. Videre sier man at tjenesten skal fremstå helhetlig og som et reelt lavterskeltilbud, at deler av tjenesten ikke bør splittes opp og legges til eksempelvis fastlegekontoret. Begge disse forholdene innebærer etter LaH og NSF's mening en viktig presisering av tjenestens innretning.

Prinsippet om profesjonsnøytralitet for alle unnatt fastlegene er beholdt i lovforslaget. LaH og NSF, og en rekke andre høringsinstanser har vært kritiske til dette. Vi mener at skal man lykkes med samhandlingsreformens intensjoner og på kompetanseoppbygging i kommunene, trenger de ulike profesjonene å styrkes – også gjennom lovverket.

Det foreslås også en kommunal plikt til å bidra til forskning og fagutvikling

Nasjonal helse- og omsorgsplan understreker også betydningen av helsestasjons- og skolehelsetjenesten, og sier blant annet at departementet vil følge opp Utviklingsstrategien (IS- 1798).

Kommunene oppfordres til fortsatt (!) styrking av tjenesten og å øke tilgjengeligheten.

Det er særlig kapitlene 4 og 5 som omtaler helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Foto: Erik Sundt

Av Astrid Grydeland Ersvik
leder Landsgruppen av
helsesøstre NSF